

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžf/27/2012
Identifikačné číslo spisu:	2011200383
Dátum vydania rozhodnutia:	29.05.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Ida Hanzelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:2011200383.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: U. P., bytom B., zast. JUDr. Petrom Peružekom, advokátom so sídlom Cintorínska 1, Hlohovec, proti žalovanému: 1/ Finančné riaditeľstvo SR, Vázovova 2, 815 11 Bratislava (predtým Daňové riaditeľstvo SR) a žalovanému 2/ Daňový úrad Trnava, Hlboká 8/1, 917 65 Trnava, (predtým Daňový úrad Hlohovec), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaných, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/51/2011-51 z 5.apríla 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/51/2011-51 zo dňa 5. apríla 2012 p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

Krajský súd svojim uznesením nepriznal žalobcovi oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Krajský súd tak rozhodol na základe potvrdenia o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch, ktoré súdu žalobca zaslal 21.9.2011 a z ktorého zistil, že žalobca je ženatý a má dve deti, s ktorými žije v spoločnej domácnosti. Žalobca nevlastní žiadny nehnuteľný a hnutel'ný majetok väčšej ceny, má dlh voči Daňovému úradu Hlohovec vo výške 70 000 Eur. Príjmy žalobcu za rok 2010 predstavovali 3 273 Eur a v roku 2011 v období jún - august 280,87 Eur mesačne. Podľa výpisu z obchodného registra je žalobca konateľom a spoločníkom vo viacerých obchodných spoločnostiach s rôznorodým predmetom činnosti (výroba a montáž ohradového pletiva, sprostredkovateľská a reklamná činnosť, údržba motorových vozidiel a ďalšie).

Po preskúmaní osobných a majetkových pomerov žalobcu krajský súd dospel k záveru, že pomery žalobcu aj s prihliadnutím na výšku poplatku nie sú natoľko nepriaznivé, aby odôvodňovali priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov. Okolnosti, že žalobca nie je pri svojej podnikateľskej činnosti úspešný a nedosahuje zisk, alebo že v dôsledku neúspešného podnikania v minulosti sa teraz ocitol v nepriaznivej finančnej situácii, nemôžu byť dôvodmi pre oslobodenie od súdnych poplatkov, nakoľko záporný hospodársky výsledok je výsledkom podnikania v súvislosti s podstupovaním rizika v rámci podnikateľskej činnosti. Pomery žalobcu by odôvodňovali oslobodenie od súdnych poplatkov, pokiaľ by sa dostal do ťaživej finančnej situácie z dôvodov, ktoré by neboli v príčinnej súvislosti s jeho

podnikaním.

Nakoľko žalobca v konaní nepreukázal, že by jeho majetkové pomery neumožňovali poplatok zaplatiť, pričom nemožno opomenúť ani výšku súdneho poplatku, ktorá činí 66 Eur krajský súd žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov nevyhovel.

Žalobca v odvolaní proti uzneseniu krajského súdu žiadal, aby jeho žiadosti o oslobodenie od súdneho poplatku bolo vyhovené. Uviedol, že ak by prestal podnikat' v s.r.o., bol by nezamestnaný a nemohol by vyživovať svoje deti, pretože táto činnosť mu generuje síce nízke príjmy, ale predsa nimi zabezpečuje nevyhnutnú obživu detí a manželky.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov a jednomyselne dospel k záveru, že krajský súd rozhodol vecne správne.

Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia krajského súdu a považuje ho za vecne správne. Odvolací súd nad rámec už uvedených dôvodov podčiarkuje, že dôvodnosť žiadosti o oslobodenie od súdneho poplatku musí preukázať žiadateľ, ktorý svoje tvrdenie o neschopnosti zaplatiť súdny poplatok 66 Eur musí náležite skutkovo vymedziť a svoje tvrdenie aj preukázať. Žalobca nepreukázal neschopnosť platiť poplatok ani ku dňu podania žaloby a ani v celom doterajšom priebehu konania (začaté 18.5.2011). Potvrdenie o osobných a majetkových pomeroch za rok 2010 a mesiac jún - august 2011, aj keď ho žalobca predložil v súlade so zákonom samé o sebe nemá dostatočnú vypovedaciu schopnosť pre rozhodnutie o oslobodení od platenia súdneho poplatku, pričom bolo na žalobcovi aj iniciatívne preukázať inými prostriedkami (výpisy z účtu, z daňových priznaní) takú ťaživú situáciu, ktorá mu bráni poplatok zaplatiť. Žalobca v doterajšom priebehu konania len tvrdí, ale nedokazuje. Nie je úlohou súdu, osobitne v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánov daňovej správy, zisťovať majetkové pomery žiadateľa nad rámec ním tvrdených a preukázaných skutočností. Odvolací súd je toho názoru, že ani ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu žalobca nepreukázal neschopnosť zaplatiť súdny poplatok.

Z uvedených dôvodov odvolací súd prvostupňové rozhodnutie podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.